

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
BCC-12945	02-10-2026

Български институт за правни инициативи
ул. „Г. С. Раковски“ 132А, ет. 3,
София 1000, България
Тел. +359 2 980 80 84
www.bili-bg.org
office@bili-bg.org

Изх. №: ИПСН 425-02102026

ДО

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

На основание чл. 29и, ал. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 15, ал. 1 от Правила за провеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите (дати на избор 24.10.2026 г. и 25.10.2026 г.) отправяме към кандидата за член на Висшия съдебен съвет, Прокурорска колегия – **МАРИНА АНГЕЛОВА НЕНКОВА** следните въпроси:

ОБЩИ ВЪПРОСИ:

1. Каква е Вашата оценка за ефективността на настоящия Висш съдебен съвет за осигуряване и отстояване на независимостта на съдебната власт и отделните магистрати, например като при случаите със съдия Владислава Цариградска, съдия Ивайло Йосифов, прокурор Ивайло Занев, прокурор Иво Илиев, разкритията около кръга на Петьо Петров - „Еврото“ и Мартин Божанов - „Нотариуса“? Какво бихте променили, ако Ви изберат за член на ВСС при изпълнение на тези правомощия и задължения?
2. Какво е Вашето мнение за възможността да бъдат отзовавани изборни членове на ВСС от професионалната квота?
3. На какъв профил и на какви конкретни професионални и морални качества ще държите, когато се наложи да избирате главен прокурор на Република България във Вашия мандат, ако бъдете избран за член на Висшия съдебен съвет?
4. Една от широко дискутираните теми в магистратските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса - смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата?
5. При разработването на представената от Вас концепция използвали ли сте система с генеративен изкуствен интелект или софтуер, базиран на големи езикови модели?

ВЪПРОСИ ПО КОНЦЕПЦИЯТА:

1. Публикуваната Ваша биография показва изразен антикорупционен профил. Кои са най-значимите корупционни дела, по които сте работили, и какъв е резултатът по тях? В доклада на ЕК за върховенството на закона България е критикувана, че престъпленията на магистрати се разследват от малко на брой прокурори в СГП, определяни от ръководител, подчинен на главния прокурор. Вие сте била заместник на този ръководител. Как според Вас трябва да се реши този проблем? Как този проблем би могъл да се реши без конституционна промяна и „чрез вътрешни правила на Съвета“?

2. На стр. 2 от концепцията Ви се сочи, че назначаването на прокурори от по-долно ниво за заместници на административните ръководители в по-горните прокуратури *„следва да бъде по изключение“*. На 20 август, три дни преди крайния срок за номинации ВСС гласува Вашата оставка като заместник-градски прокурор и Вие сте назначена като прокурор в СГП. Преди това обаче сте били прокурор в Софийската районна прокуратура. В контекста на посоченото от Вас в концепцията разглеждате ли това решение като обективна кадрова промяна и попада ли то в дефинираното от Вас *„изключение“*?

3. На стр. 8–9 от концепцията Ви разграничавате обществената критика, която е *„неизбежна част“* от работата, от *„личните заплахи, организираната дезинформация и кампаниите за натиск“*, и предлагате предварително известен ред — изслушване на засегнатия магистрат и на административния ръководител, оценка на риска, при нужда публична позиция, но без Колегията да дава оценка за правилността на акта. Кой ще извършва оценката на риска и по какви критерии се установява, че става дума за *„организирана кампания“*, а не за поредица независими публикации по един и същ казус? Какво се случва, ако след публичната позиция се окаже, че публикациите са били верни — предвиждате ли механизъм за оттегляне? Какво бихте предвидили, ако именно административния ръководител е източник на натиска?

4. На стр. 2–3 от концепцията Ви във връзка с атестирането пишете, че оправдателната присъда следва да се разглежда спрямо причините за постановяването ѝ, а не само количествено, механично отчитане. След това добавяте, че иначе това: *„стимулира прокурорите да предпочитат решенията с най-малък карьерен риск за тях“*. Какви други причини виждате за общоизвестния в съдебната система факт, че прокурорите не поемат професионални рискове?

5. На стр. 3 от концепцията Ви казвате, че законът поставя ограничение в продължителността на командироването. Вие самата сте била командирована 4 години в СГП. Как това кореспондира с принципното становище, изложено в концепцията Ви? Сочите също, че командироването *„на практика може да даде и предимство при последващо кариерно развитие“*. Смятате ли, че сте се възползвала от такова предимство при назначаването Ви като заместник градски прокурор, идващ от долно ниво?

С уважение,

Биляна Гяурова-Вегертседер

Директор

Български институт за правни инициативи